

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu: **L. Š.**, ul. S. X., D. N., IČO: X., právne zastúpeného A. G., S., AK zast. J. I. M. Ď., P. C. X., B. B., proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky** (pôvodne Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky), Vazovova 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 12595/2010 zo dňa 16. augusta 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/90/2010-44 zo dňa 8. decembra 2010, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/90/2010-44 zo dňa 8. decembra 2010, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom konania náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu voči rozhodnutiu žalovaného 12595/2010 zo dňa 16. augusta 2010, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Colného úradu Banská Bystrica, ktorým bola žalobcovi ako fyzickej osobe – podnikateľovi uložená sankcia za správny delikt podľa § 47 ods. 1 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu vo výške 1659,69 euro za to, že nevedel preukázať spôsob nadobudnutia spotrebiteľského balenia liehu 11 ks B. lihovina 40%

balenie á 1l a 3 ks T. G.lihovina 40% balenie á 1l. Zároveň nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že v danom prípade je zodpovednosť žalobcu za existujúci stav – zistenie liehu v jeho prevádzke, ktorého pôvod a spôsob nadobudnutia nevedel preukázať podľa zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu v znení neskorších predpisov, objektívna. Podľa názoru krajského súdu za zistený skutkový stav zodpovedá žalobca bez ohľadu na jeho zavinenie a skutočnosti, že lieh nadobudol dobromyseľne. Dôkazné bremeno bolo na žalobcovi, pričom pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 47 ods. 1 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z.z. bolo postačujúce, že u žalobcu bolo zistené spotrebné balenie liehu, ktorého spôsob alebo pôvod nadobudnutia nevedel preukázať. Pre posúdenie v danej veci nebolo rozhodujúce, či účtovníctvo v rozhodnom období bolo u žalobcovho dodávateľa menené, alebo či nenakupoval lieh u výrobcu O., S.S. od iného subjektu, ale že žalobca si mal ako podnikateľ preveriť, či spotrebiteľské balenie liehu bolo nadobudnuté v súlade so zákonom. Preto žalobu ako nedôvodnú zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že v predmetnej veci krajský súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 205 ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia podľa § 205 písm. f/ OSP. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že krajský súd nevykonal žiadne dokazovanie, nakoľko sa stotožnil so závermi správnych orgánov oboch stupňov. Podľa jeho názoru si však žalobca splnil svoju povinnosť podľa zákona č. 105/2004 Z.z., keď poskytol colným orgánom všetku potrebnú súčinnosť a listinné dôkazy a predložil návrhy na vykonanie dokazovania. Sám nemal zákonnú možnosť ani povinnosť skúmať konanie svojho dodávateľa vo vzťahu k jeho povinnostiam vyplývajúcich mu z daňových predpisov. Podľa jeho názoru nemôže byť zodpovedný za nesprávnu, neúplnú účtovnú evidenciu dodávateľa a správca dane bol oprávnený požadovať preukázanie vierohodnosti, správnosti alebo úplnosti evidencie len vo vzťahu k záznamom, ktoré viedol v svojom účtovníctve žalobca. Podľa jeho názoru v daňovom konaní uniesol dôkazné bremeno v celom rozsahu a má za to, že nemôže byť vadou jeho konania a ani jeho zákonnou povinnosťou to, že či si dodávateľ splnil povinnosti vyplývajúce z ust. § 10 ods. 35 zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu. Namietal porušenie § 29 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. o správe

daní a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S 366/1993 záver v zmysle ktorého tam kde nie je hodnoverný doklad o nákupe tovaru, nie je možné bez ďalšieho vyvodit' záver, že nebol nakúpený žiaden tovar. Poukázal taktiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3Sžf/20/2008 z ktorého vyplýva podľa žalobcu to, že námietky obsiahnuté v odvolaní smerovali k skutočnosti, že v danom prípade vydali správne orgány rozhodnutie na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Podľa žalobcu správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav veci v rozsahu požadovanom § 29 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a to v tom smere, že druhostupňový správny orgán nedostatočne zistenie skutkového stavu v prvostupňovom rozhodnutí nezistil a nenapravil a krajský súd riadne nepreskúmal a následne nezrušil rozhodnutia správnych orgánov z dôvodu nesprávneho skutkového posúdenia veci. Preto považuje rozhodnutie krajského súdu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ OSP za rozhodnutie vychádzajúce z nesprávneho skutkového stavu veci. Žalobca ďalej namietal, že krajský súd uviedol, že mohol preskúmať len tie námietky žalobcu, ktoré boli vznesené v odvolaní voči prvostupňovému správne rozhodnutiu – či dodávateľ viedol účtovníctvo v programe O. a či dodávateľ nenakupoval lieh výrobcu O., S. od iného subjektu. Podľa § 249 ods. 2 OSP a § 250 i ods. 3 OSP žiadnym spôsobom nevyplývajú obmedzenia revíznej žiadosti žalobcu uvedenej v žalobe samotnej, z ktorých by vyplývalo, že predmetom súdneho prieskumu môžu byť len tie námietky žalobcu, ktoré už boli uplatnené v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu. Týmto by sa poprel účel súdneho prieskumu správnych rozhodnutí. Podľa jeho názoru je táto prax súdov v rozhodovacej činnosti už v súčasnosti prekonaná a takého námietky je možné vzniesť aj v žalobe na súd. Žiadal napadnuté rozhodnutie krajského súdu zmeniť a žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania.

Žalovaný sa vo svojom vyjadrení stotožnil s právnym názorom krajského súdu a pridržiaval sa svojho vyjadrenia k žalobe. Poukázal na to, že žalobca nevedel hodnoverným spôsobom preukázať spôsob nadobudnutia spotrebiteľských balení liehu u neho zisteného a preto navrhol žalobcom napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta OSP) a podľa § 250ja ods. 3 druhá veta OSP v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 47 ods. 1 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z.z. správneho deliktu sa dopustí právnická osoba alebo fyzická osoba - podnikateľ, ak nevie preukázať v súlade s týmto zákonom pôvod alebo spôsob nadobudnutia liehu u nej zisteného, ktorý sa u nej nachádza alebo ktorý sa u nej nachádzal, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s liehom ako s vlastným.

Podľa § 47 ods. 2 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z.z. colný úrad uloží pokutu vo výške 50% dane pripadajúcej na množstvo zisteného liehu, najmenej však 1659,69 eura, za správny delikt podľa odseku 1 písm. i/, a taký lieh zabezpečí.

Podľa § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní daňový subjekt preukazuje skutočnosť, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosť, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Z rozhodnutia Colného úradu v Banskej Bystrici č. 2227/2010/5131 z 21.1.2010 vyplýva, že žalobcovi ako fyzickej osobe – podnikateľovi bola uložená sankcia - pokuta podľa § 47 ods. 2 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z.z. vo výške 1659,69 eur, za porušenie § 47 ods. 1 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z.z. za to, že nevedel preukázať spôsob nadobudnutia spotrebiteľského balenia liehu 11 ks B. lihovina 40% balenie á 11 a 3 ks T. G.lihovina 40% balenie á 11 na základe miestneho zisťovania v priestoroch jeho prevádzky „R. Š.“ v obci D. N..

Z odôvodnenia rozhodnutia Colného úradu v Banskej Bystrici č. 2227/2010/5131 z 21.1.2010 vyplynulo, že zaistený lieh mal žalobcovi podľa jeho tvrdenia a podľa žalobcom predložených dokladov (faktúra č. 2007181 a príjmový pokladničný doklad na sumu 5933,50 Sk oba z 14.8.2007) dodať ako dodávateľ T. Š., K. X., T.. Colný úrad Banská Bystrica miestnym zisťovaním u dodávateľa zistil, že tento so žalobcom neobchodoval, doklady predložené žalobcom nevystavil a predmetný lieh žalobcovi nedodal. Následne žalovaný svojím rozhodnutím z 16.8.2010 rozhodnutie Colného úradu v Banskej Bystrici č. 2227/2010/5131 z 21.1.2010 ako vecne správne potvrdil.

Podľa piatej časti OSP, § 244 ods. 1, v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmavajú **zákonnosť rozhodnutí a postupov** orgánov verejnej správy. Podľa piatej časti, druhej hlavy OSP, rozhoduje súd o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov v prípadoch (§ 247ods. 1 OSP), v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal jeho zákonnosť, pričom posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia a postupu. Treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona.

V danom prípade ide o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil colného úradu v Banskej Bystrici č. 2227/2010/5131 z 21.1.2010 vyplýva, že žalobcovi ako fyzickej osobe – podnikateľovi bola uložená sankcia - pokuta podľa § 47 ods. 2 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z.z. vo výške 1659,69 eur, za porušenie § 47 ods. 1 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z.z. za to, že nevedel preukázať spôsob nadobudnutia spotrebiteľského balenia liehu 11 ks B. lihovina 40% balenie á 11 a 3 ks T. G. lihovina 40% balenie á 11 na základe miestneho zisťovania v priestoroch jeho prevádzky „R. Š.“ v obci D. N..

Zákon o správe daní ukladá daňovník v § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní ukladá daňovým subjektom povinnosť preukazovať skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

V predmetnom daňovom konaní správca dane – príslušný colný úrad Banskej Bystrici spochybnil vykonaným dokazovaním správnosť a vierohodnosť dokladov ktoré k zaistenému liehu predložil žalobca, hoci ten bol povinný riadne viesť svoju účtovnú evidenciu a za tým účelom bol oprávnený žiadať od svojich dodávateľov, aby mu dodávatelia dodávali ním požadovaný tovar s riadne a správne vyplnenými daňovými a účtovnými dokladmi pre potreby jeho evidencie a prípadnej daňovej kontroly vykonávanej príslušným správcom dane. Túto povinnosť si však žalobca v predmetnom daňovom konaní riadne nesplnil, a preto

postupovali daňové orgány, ale aj prvostupňový súd správne, keď žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného ako vecne a právne správne potvrdili. Žalobca je jednak povinný správcovi dane preukázať hodnoverným spôsobom nadobudnutie liehu, ktorý sa u neho nachádza pri kontrole a taktiež zodpovedajúcim spôsobom preukázať správcovi dane vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom, pričom ak tak neurobí a doklady nachádzajúce sa v jeho evidencii boli správcom dané spochybnené, tak potom dôkazná povinnosť v prípadnom daňovom konaní prechádza z správneho orgánu na daňovníka. Je totiž povinnosť daňovníka, aby jeho účtovná evidencia zodpovedala stavu zistenému u daňovníka. Ak tak neurobí, a spochybnenie daňových dokladov, ktoré predložil správcovi dane hodnoverne nepreukáže, tak potom je povinný znášať si za toto porušenie svojich povinností uloženie sankcie podľa § 47 ods. 2 zákona č. 105/2004 Z.z.

Odvolačí súd preto z uvedených dôvodov nemohol prihliadnuť k argumentácii žalobcu o nedostatku zistenia skutočného stavu a nesprávneho právneho posúdenia zo strany administratívnych orgánov. Preto rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/90/2010-44 zo dňa 8. decembra 2010 ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 14. februára 2012

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská